

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Ne trebuie o lege!

— Prea mult injurăm, de aceea ne bate Dumnezeu. O lege aspră asemenea celei din Italia, ar curma acest mare rău —

Trăim zile grele toți; greutatea peste greutatea, năcazuri peste năcazuri, sărăcie peste sărăcie, toate se urcă asupra noastră din ce în ce mai mult. Dacă privim însă trecutul, mai ales dela războiul cel mare încoace, vedem că toate năcazurile ce ne înconjoară au început numai de câțiva ani.

După război câțiva ani am dus o viață cu mult mai ușoară ca acum, dovadă că în urma războiului am fost mai umiliți, am păstrat mai bine legile, am ținut mai bine poruncile dumnezeiești și nu am injurat pe Dumnezeu, Tatăl cerului și al pământului. Deci eram cu mult mai religioși și primiam răsplată dumnezeiască.

Desfătându-ne însă în bunătățile pământului, am uitat de Dumnezeu, am uitat de biserică, am început a injura pe Dumnezeu, pe Hristos, care suferind dureri grozave pe cruce, ne-a răscumplat. Injurăm pe sf. Maică a Domnului care se roagă continu pentru noi, injurăm pe sfinți, injurăm cu un cuvânt toate persoanele și lucrurile sfinte. Pe părinți nu-i iubim, nu-i ascultăm și tot astfel ne purtăm și cu frații și vecinii noștri, de aceea Dumnezeu trimite asupra noastră diferite pedepse, ca: boli între animale, boli între grâne, boli între pomi, iar pe lângă aceste mai avem și un număr mare de năcazuri care ne nimicesc pe deplin.

Dacă ne-am cugeta mai bine la fărâdelegile ce le săvârșim și dacă ne-am da seama ce rele sunt și ce urmări au, nu le-am face și atunci sigur Dumnezeu ne-ar da iar timpuri cu ușurătăți și cu fericiiri.

Nu e greu de loc să ne lăpădam de fărâdelegi, ci mai greu e și mai rușinos să-le facem. Să ne gândim, ce rău e să injurăm pe acel care ne-a creat, pe acel care ne-a răscumplat, pe acel care ne dă hrană, pe acel care într'un minut ne poate face prav. . . Dece nu ne gândim că există un iad înfiorător? Dece nu ne gândim că nu vom vedea niciodată fața lui Dumnezeu? Dacă ne-am face o icoană despre aceasta, ne-am îngrozi și, îngrozindu-ne, ne-am întoarce spre fapte bune, câștigându-ne apoi fericiire sufletească în lumea

cealaltă, precum și fericiire până suntem în viață pe acest pământ.

Cum să ne așteptăm la trai fericit, când auzi copii, cari nu știu să-și facă nici cruce bine, injurând numele sfânt al Tatălui ceresc? Părinții când îi aud, în loc să-i certe, se bucură râzând că fiul lor e viteaz că injură pe Dumnezeu. Când îi aud vorbind vorbe rușinoase, tot la fel, se bucură că fiul lor știe vorbi prostii. Astfel de părinți nu sunt părinți, ci sunt o adevărată pacoste a societății omenești.

Din copii rău crescuți nu putem aștepta să devină niciodată oameni de cinste, buni conducători și exemplari.

Copiii lăsați de mici în voia lor, când sunt mari nu mai ascultă de părinți, de bătrâni și de mai marii lor; din contră îi batjocoresc, îi injură și îi bat. Sunt plini de ură și dușmănesc pe nedreptul. Le place să iasă în calea altora pentru a-i batjocori. Le place să bată pe alții chiar pe nedreptul.

Ba, ce e și mai mult, e, că se duc la om acasă noaptea pentru a-l bate. (Un astfel de caz s'a întâmplat și în comuna Moigrad, unde nește nelegiuți s'au dus la casa preotului noaptea, cu niște bâte, și l-au bătut, i-au răsturnat mobilele, l-au injurat cum au știut ei mai rău. Au injurat sf. cuminecătură precum și toate lucrurile sfinte ale bisericii. Preotul, fiind omul păcii, s'a împăcat cu ei, însă, să nu creadă ei că Dumnezeu nu-i va pedepsi pentru aceasta).

Oei cari fac legile în contra injurăturilor și insultelor, le fac numai pentru domni pământului. Așa, dacă cineva ar îndrăzni să injure de exemplu pe un rege, acela primește pedeapsă grozavă; de-aceea nici nu se prea aud cazuri ca cineva să injure pe rege, deoarece nu-i permis. O astfel de lege bună ne trebuie și pentru acei cari injură pe Dumnezeu și lucrurile sfinte!

Știind oamenii că e strict oprit prin lege de a injura pe acel care ne susține, nu vor injura și nu-și vor lăsa nici copiii să injure, iar inima lor atunci se va îndrepta, vrând nevrând, din zi în zi tot mai mult.

Dintre toate popoarele Italianii, Ungurii și Românii injură mai mult și mai urât. Dl Mussolini, ca bun creștin ce e, a adus o lege aspră, care pedepsește îngrozitor pe ceice injură numele cel sfânt al Domnului. Ungurii au această lege de mult încă; ea are valoare și în Ardeal. Pentru ce numai tocmai noi Românii nu oprim injurăturile? Ori doară credem că Dumnezeu ne va ierta, de dragul ochilor noștri? Dumnezeu nu numai că nu va lăsa niciodată nepedepsită injurătura, ci va pedepsi-o cât se poate de aspru.

Să ne dăm deci bine seama de marele păcat al injurăturii și să lucrăm din răspuțeri pentru aducerea unei legi împotriva injurăturii și la noi Românii.

Măgurean G. Valeriu

Sărbătorirea profesorului dr. E. Marinescu. Duminică în 11 Iunie a fost sărbătorit la București vestitul profesor universitar dr. E. Marinescu, împlinind 70 de ani de viață. Elevii recunoscători i-au predat cu acel prilej un album, în care au scris toți elevii câte ceva. Insuși d. prim-ministru dr. Al. Valda Voevod a ținut să-i spună cu acest prilej o frumoasă vorbire, precum și dl ministru al Instrucțiunii D. Gusti și o mulțime de mari învățați și de miniștrii ai țării străine. Dl profesor dr. E. Marinescu este unul dintre marii noștri medici, a cărui faimă a străbătut de mult peste hotare. Să ni-l țină Dumnezeu încă mulți ani sănătos!

Mănăstirile românești de pe sfântul munte trec, în mâni grecești. Scriitorul Gala Galaction a condus, la Paști, un pelerinaj la sfântul munte Athos din Grecia. La acest pelerinaj au luat parte mai mulți inși, între cari și ziaristul R. Șeișanu dela „Universul”, care în Nr. 158 al acestui ziar spune că sunt pe sfântul munte o mulțime de schituri românești, întemelte de vechii voievozi și boieri, cari însă sunt primejduite să treasă în mâinile călugărilor greci, fiindcă aceștia nu le mai dau voie călugărilor români să-și aducă ucenicii români, ci numai greci, ca astfel mănăstirile și toate bogățiile din ele și din jurul lor să rămână Grecilor. — Iată cât de mult ne iubesc Grecii și cât de mult ne doresc binele! Ce mare prietenă ne este ortodoxia! Pe când Roma, mama noastră cea bătrână, nu numai că nu ne ia nimic, ci ne cinstește biserică și mănăstiri, ortodoxia cea mult lăudată că e națională, ne răpește vechile ctitorii și mănăstiri! Trăiască ortodoxia și bravo fraților în Domnul, prea cinstiților și preavoslavnicilor Grecii!

Pronia cerească

În evanghelia din Dumineca a treia după Rusalii (Mateiu 6, 2, 2—33) Domnul nostru Isus Hristos ne pune în vedere și ne asigură mai ales de pronia cerească, adică de îngrijirea lui Dumnezeu de toți oamenii: »Nu vă grijiți de sufletul vostru, ce să mâncați și ce să beți; nici de trupul vostru, cu ce să vă îmbrăcați..... Drept aceea să nu vă grijiți zicând: ce vom mânca sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca. Căci toate acestea păgânii le cantă. Căci știe Tatăl vostru cel ceresc că vă trebuiesc acestea toate. Deci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adăuge vouă«.

Păgânii cei vechi, Grecii și Romanii, erau de părerea că toate se întâmplă după cum li este scris omului și după cum i-au tors urzitoarele firul vieții. Tot de aceeaș părere sunt și credincioșii lui Mohamed, Turcii. Ei sunt fataliști, adică cred în soartea neschimbată pe care i-a hotărât-o Dumnezeu omului îndatăce l-a creat. După această părere oamenii nu pot face ceeace vreau, căci toate câte se întâmplă sunt ursite de mai înainte și nu se pot înlătura.

Credința aceasta însă este potrivnică frii și minții omenești. Dacă suntem stăpâniți de fatalitate, pentrucă mai arăm și sămănăm, că doar dacă e scris așa, tot nu se face nimica, ori vine o ghiață și ne prăpădește ceeace am sămănat. Dacă suntem stăpâniți de fatalitate, la ce mai mergem la medic în caz de boală; la ce învățăm; la ce ne zidim case; la ce ne creștem copiii, că, ce știm noi ce ne este scris să ni-se întâmple?

Fatalitatea este potrivnică bunătății și dreptății lui Dumnezeu. Căci dacă Dumnezeu este nemărginit de bun și nemărginit de drept, dupăcum ni-l prezintă sf. Scriptură și credința noastră, cum de pe unii ne-a destinat spre ferocitate, iară pe alții spre nefericire, aici pe pământ ori în lumea cealaltă? De ce m'a ales tocmai pe mine pentru nefericire, iară pe vecinul meu spre fericire și veșnic noroc? Iată câte întrebări și câte probleme, iată ce nepotriviri și contradicții în credințele păgânești!

Acest destin sau fatalitate duce la desnadejde și lene, pentrucă dacă, orice așa face, eu tot nefericit voi fi, la ce să mai lucru, la ce să mă mai neliinștesc, la ce să mă sfărâam? Mai bine stau deoparte, lenevind toată ziua și așteptând să-mi sară pasărea friptă în gură, căci ce mai știi, dacă nu-mi e scris astfel?

Credința noastră și a bisericii noastre este alta, cu totul alta. Biserica noastră susține că Dumnezeu, după crearea lumii, continuă a o susține, adică a se îngriji ca toate cele create sau făcute de el să dăinuiască. De aceea zice sf. Scriptură, la Înțelepciunea lui Solomon 1, 7: »Spiritul Domnului a umplut lumea și celce fine toate, are cunoștința glasului« ceeace înseamnă că Dumnezeu este pretutindenea de față și le susține toate. Și tocmai;

fiindcă le susține pe toate, de aceea nu este nimica, ce să nu știe și să nu cunoască, pentrucă cunoaște nu numai gândurile ci și cuvintele sau glasurile oamenilor. Iară la psalm 103 ni-se spune: »Toate dela Tine așteaptă să le dai lor nutreământ la vremea sa. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umplea de bunătate. Iar, întorcându-ți Tu fața Ta, se vor turbura; lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna sa se vor întoarce«. Psalmistul David ne spune aici atât de clar că toate lucrurile din lume atârnă dela Dumnezeu. Dacă el vrea, rămân; iar dacă se întoarce dela ele, se nimicesc.

Fapt e însă că noi nu prea înțelegem pronia cerească și că de cele mai multe ori soartea noastră pare o ghicitoare. Dar tot Dumnezeu ne mângăie și de astă dată zicând: »Gândurile mele nu sunt ale voastre, nici căile voastre căile mele«. (Isaie 55, 8), iară psalmistul ne asigură: »Dela Domnul s'au făcut acestea, și sunt minunate în ochii noștri (psalm 117, 23).

Dumnezeu ne poartă grijă tuturor, dupăcum se vede din sf. evanghelie de astăzi, dar mai ales se îngrijește de cei mai mici și nebăgați în seamă. Dovadă e sf. Iosif, tatăl nutritor al Domnului, Preacurata Vergură Maria, David prorocul, Dănilă și atâția alții pe cari i-a ridicat și i-a înălțat, vorba sf. Scripturi: »Făcut-a tărie cu brațul său, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor. Pogorît-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei umiliți. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, și pe cei bogăți i-a scos afară deșerți«. (Luca 1, 51—53).

Și dacă din când în când Dumnezeu mai îngăduie și răul, acel rău ni-l întoarce spre binele nostru. Pe Evrei i-a lăsat să fie duși în prinsoare, ca să învețe și popoarele păgâne a cunoaște pe Dumnezeu cel adevărat. Necredința lui Toma a întărit credința celorlalți apostoli. Greșala lui Petru l-a umilit pe acest din urmă, făcându-l mai îngăduitor față de ceilalți apostoli. Cu tot dreptul poate deci să exclame sf. apostol Pavel: »O adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de necuprinse judecățile lui și neurmăte căile lui« (Romani 11, 33)!

Să zicem deci și noi: »Fie voia tă, precum în certuri, așa și pe pământ« (Luca 11—2) și »Părinte, nu voia mea, ci a Tă să fie« (Luca 22, 42), »căci știe Tatăl vostru cel ceresc că vă trebuiesc acestea (cele trupești) toate, deci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adăuge vouă« (Matei 6, 32 și 33).

PĂRINTELE IULIU

Un aviator vestit

Aviatorul englez Mollison a sburat din Anglia până în America de sud, în trei zile și jumătate, singur, fără nici un ajutor străin, cu aeroplanul. E vrednic deci să fie laudat și cunoscut de toată lumea, ca unul care a făcut un record.

Activitatea reuniunilor Mariana dela școalele din Blaj

Viața religioasă dela școalele din Blaj s'a întezit foarte mult dela războiu încoace. Nu este astăzi școală la Blaj, în care să nu fie și câte o reuniune Mariană a elevilor. Și asta din cauza că conducătorii acestor școli au observat că prin nimic nu se poate întezii viața religioasă mai mult ca prin aceste reuniuni cari au dat și în străinătate cele mai frumoase rezultate. Tinerimea așezată sub ocrotirea Preacuratei Vergure Maria, a Maicii Domnului și a Mamei noastre preamiloștive, nu poate fi decât o tinerime bună, o tinerime care își va îndeplini datorințele cu scumpătate.

Dăm aici o icoană a activității acestor reuniuni, ca să se vadă, cum se lucrează la școlile Blajului.

Reuniunea Mariană „Sf. Maria“ a studenților dela Academia Teologică din Blaj s'a întemeiat în ziua de 21 Noemvrie 1932, la sărbătoarea Intrării în biserică. Ea are 31 membri. Dintre aceștia în ziua de 18 Iunie au fost înaintați 19 membri ordinari și 12 candidați. Această promovare solemnă a făcut-o pâr. vicar arhiepiscopesc dr. Ambroziu Cheșianu. Conducătorul Reuniunii este pâr. spiritual dr. Leon Sârbu.

Reuniunea Mariană a elevilor gr.-cat. dela Liceul de băieți, după un răstimp de 8 ani își reia activitatea în anul școlar 1931—32, în ziua de 4 Decemvrie. Patronul reuniunii e sf. mucenic Gheorghe. Numărul membrilor în a. 1931—32: 124. Numărul membrilor în a. 1932—33: 169. Din aceștia 114 sunt membrii ordinari; 55 membrii extraordinari. Promovarea de membrii ordinari în anul trecut s'a făcut în capela Internatului de băieți. În anul acesta școlar nu s'a făcut nici-o promovare. Conducătorul Reuniunii este pâr. profesor dr. Septimiu Todoran.

Reuniunea Mariană „Bunavestire“ a Liceului și Școlii Comerciale Superioare gr. cat. de fete a fost întemeiată tot anul trecut și promoțiunea a făcut-o în ziua de 5 Iunie, la orele 16, în capela Institutului Reconștinții, pâr. canonic Dr. Ioan Coltor, în numele Înaltpreasfințitului Mitropolit. Au fost promovate ca membre ordinare 8 eleve dela Liceu și 11 dela Școala Comercială, cari adăugându-se la cele 42 membre vechi, urmează că această reuniune are astăzi 61 membre. Reuniunea stă sub conducerea pâr. profesor dr. Gavrilă Pop.

Reuniunea Mariană dela Școala Normală de băieți cu numele „Sfânta Maria, povăzuitoarea celor credincioși“ a fost formată în Decemvrie 1933. A avut promoția în ziua de 18 Iunie, fiind delegat al Exelenției Sale pâr. canonic dr. Augustin Tatar. Au fost promovați 14 membri activi și 7 membri candidați. Conducătorul Reuniunii este pâr. profesor dr. Livia Tit Chineză.

Reuniunea Mariană „Sfânta Maria“ a elevilor dela Școala Normală gr.-cat. de fete a fost întemeiată la 13 Decemvrie 1931. Are 61 membre, dintre cari în ziua de 6 Iunie au fost promovate 13 membre ordinare și 6 membre candidate. Promovarea a făcut-o pâr. canonic dr. Ioan Coltor, deodată cu promovarea membrilor dela Liceul și Școala Comercială de fete. Conducătorul Reuniunii este pâr. profesor dr. Leon Sârbu.

Reuniunea Mariană a Școlii Comerciale Superioare gr.-cat. de băieți, cu numele de „Malca Luminei“ a fost întemeiată în Octomvrie 1932. Promoția s'a făcut deodată cu a Școlii Normale de băieți, în ziua de

18 Iunie, prin delegatul I. P. S. Mitropolit care a fost pâr. canonic dr. Augustin Tatar. Au fost promovați 3 membri activi și 5 membri candidați.

Dorim spor bogat la munca frumoasă și grea a începutului și rugăm pe Domnul să binecuvinteze aceste frumoase începuturi.

Incheierea

anului școlar la „Institutul Recunoștinței” din Blaj

În ziua de 20 Iunie școlile de fete din Blaj adăpostite în frumosul palat al „Institutului Recunoștinței” și-au închis porțile după zece luni de învățatură. În această zi s'a făcut serbarea de fine de an, când s'a dat seamă de sporul la carte al numeroaselor eleve cari au cercetat: *Liceul de fete, Școala normală de învățătoare, Școala comercială superioară de fete și Școala primară de fete.*

Serbarea s'a început cu ascultarea Sf. Liturghii în capela Institutului, la care au fost de față toate elevele în frunte cu corpurile didactice. Clarisimul Pâr. Dr. Gavrilă Pop a rostit după evanghelie o frumoasă predică, cu învățături pentru vacanță. La sfârșitul slujbei dumnezeiești s'a cântat „Doxologia cea mare” drept mulțămintă lui Dumnezeu pentru ajutorul cu care s'a milostivit asupra muncii de un an a profesorilor și elevelor.

În sala de gimnastică frumos împodobită, având pe perețele din frunte tabloul I. P. Sfinției Sale Mitropolitului Dr. Vasile Suciu, marele Patron al școlilor de fete, s'a ținut întrunirea sărbătorească de încheiere. După rugăciune, corul școlilor a cântat imnul „Trăiască Regele”, apoi d. Alex. Lupeanu, directorul liceului de fete a rostit cuvântul ocazional, îndemnând pe fetele mai mărișoare cari se despart pentru totdeauna de școală, să nu uite niciodată zidurile sfinte dela Târnave, cari au făcut neamului românesc atâta bine, răspândind nu numai lumină în zile grele, ci și mari îndemnuri creștinești și naționale.

D-na inspectoare Costin fiind de față, a arătat cât se simte de fericită că poate să aziste la o încheiere de an școlar în Blaj, la care, când era școlăriță în Moldova, se gândea cu dor ca la cetatea de lumină și de înalte simțiri a neamului întreg.

— Voi, dragi fetițe, trebuie să fiți mândre că puteți învăța aci la Blaj, spre care noi, atunci, demult, înainte de marele război, numai în vis ne puteam avânta.

Au urmat rapoartele de fine de an a dirigintelor de clase, din cari s'a putut constata că elevele dela Blaj în general au făcut spor bun și celea mai multe duc numai bucurie părinților.

Celea mai bune au primit premii frumoase în cărți, cari s'au împărțit în aplauzele colegelor și ale profesorilor.

Premii au luat:

Liceul de fete: Faina Elena, Dascăl Ileana Sorbu Olivia și Pădurean Margareta toate din cl. I; Daniel Gizela cl. II; Băgălan Ileana, Mârza Maria și Iacob Viorica cl. III; Popa Melania și Șarlea Emilia cl. IV; Palcu Elisabeta cl. V; Motoc Victoria și Popa Catoneta cl. VI; Crișan Eugenia și Băgălan Viorica cl. VII.

Școala Normală de fete: Roman Elvira cl. IV; Ceuca Eugenia, Secelean Emilia și Nistor Domnica cl. V; Nidermaier Olga, Moga Dorina și Mureșan Elena cl. VI; Ciungu Victoria și Cocoș Emilia cl. VII.

Școala comercială sup. de fete: Ignat Hortensia cl. I; Moldovan Melania cl. II; Mureșan Livia cl. III; Gruta Lucia și Almășescu Maria clasa IV.

Elevelor dela școala primară, cari mai sunt ocupate la examenul de capacitate al Normalistelor încă nu li-s'au împărțit premiile.

La sfârșitul serbării corul a încheiat întrunirea cântând „Iată ziua triumfală”. Apoi elevele luate în seamă de părinți sau rudeni au părăsit Blajul.

Increștăm aici și foarte frumoasa expoziție de lucruri de mână pe care au aranjat-o toate școlile de fete, sub conducerea Dș. Profesoare Maria Dan, care a fost mult laudată de toți cei ce au plăcere să vadă această expoziție.

Primele absolvente ale Școlii comerciale superioare de fete, înainte de a se depărta din Blaj au ținut de a lor cea mai plăcută datoriță să se prezinte, sub conducerea d-lui director Lupeanu și D-lor profesoare, în o audiență de mulțumită la I. P. Sf. Sa Mitropolitul Vasile, intemeietorul școlii, căruia i-au dat un frumos album de aducerea aminte, împodobit cu table în motive naționale și lucrat de eleve. Escelența Sa le-a dat sfaturi părintești, să păzască în toată viața lor cinstea și dreptatea și să nu se depărteze de biserică și de învățăturile ei. În semn de amintire fiecare elevă a primit câte-o medalie sfântă, adusă de I. P. Sf. Sa dela Roma.

Adina

Cum trăiesc țărani și muncitorii în Rusia. Unul dintre cele mai mari ziare englezești publică următoarele: Planul de cinci ani a înrăutățit și mai mult tratul țărănilor și muncitorilor ruși. Salariul lunar al unui lucrător cu calificare e de 100—150 ruble. El nu-și poate cumpăra de mâncare din piață, ci trebuie să-și cumpere țadul, pe baza cărora primește mâncare foarte rea. Carne, unt și zahăr nu vede cu lunile. Locuințele sunt foarte scumpe. Afară de aceea el trăiește tot cu frica în spate, nu cumva să-și piardă dreptul la pâine ori la cvartir. Țărănimel îi merge cu mult mai rău. Dovadă că regiuni bogate, ca Ucraina și Caucazia de Nord, sunt astăzi adevărate pustietăți. Câmpiile sunt părăsite, vitele lipsesc, satele sunt goale, țărani n'au mai mâncat pâine de luni de zile. Zilnic mor oamenii de foame, mii de țărani sunt împușcați și exilați. A avea pâine în casă, e o crimă ce se pedepsește cu împușcarea. — Acestea le scrie marele ziar englez „Morning Post” din Londra.

Sfințirea temeliei bisericii gr. catolice din Chereușa

Biserica cea veche, care a fost zidită de vre-o 3—400 ani, s'a tras jos în anul 1931. Credincioșii de atunci se adunau în fosta școală confesională, pentru a-și face rugăciunile către atotputernicul Dumnezeu, într'o sală mică și neîncăpătoare.

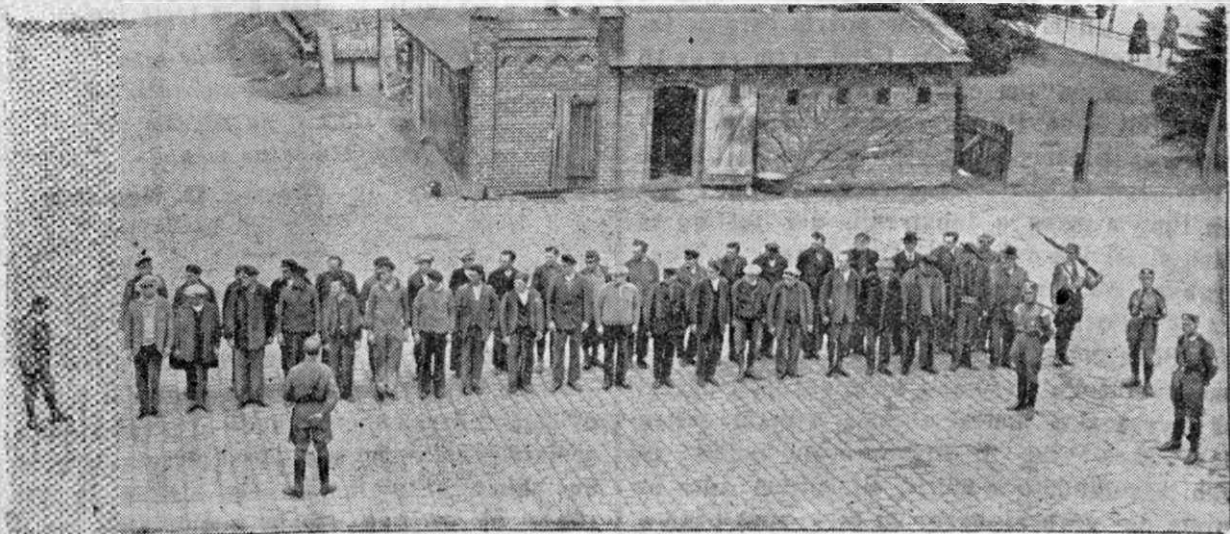
Vizând că înzădar așteaptă vremuri aurii, și-au pus gândul ca în acest an să zidească biserica. Astfel, conduși de preotul lor Virgil Truțașiu, s'a început zidirea bisericii după aprobarea planului și contractului de Excelexența Sa Înaltpreasfințitul Dr. Valeriu Traian Frentiu, episcop de Oradea Mare. În ziua de 28 Maiu s'a pus piatra fundamentală a acestei biserici. La aceasta solemnitate a luat parte pâr. Nicolae Câmpian preot în Săuca, ca delegat protopopesc, pâr. Flaviu Serbac preot în Pir și pâr. Virgil Truțașiu preotul acestei filii, săvârșind sf. Liturghie sub cerul liber în locul unde se zidește biserica. Predica ocazională a rostit-o delegatul protopopesc, arătând în cuvântarea bine chibzuită însemnătatea acestei serbări. După sfințirea fundamentului urmează punerea pietrilor din partea credincioșilor prezenți cari au dăruit mai mulți bani eu aceasta ocaziune.

Seara a urmat o petrecere, unde tineretul intelectual din Sudurău rămas fără post a jucat piesa „Jurământ și dragoste”, distrând mult publicul. Reprezentația s'a deschis prin cuvântarea preotului local; apoi pâr. Sever Hrițiu preot în Ghenciu mulțamește prin o cuvântare în limba maghiară populației minoritare din aceasta comună pentru ajutorul dat în mai multe forme la zidirea acestei biserici. Cuvântul de închidere îl rostește Nicolae Corăciu, director-învățător din loc.

Atât la punerea pietrii fundamentale cât și la petrecere s'a strâns o sumă de peste 11.000 Lei, fapt de laudă ce arată dărnicia credincioșilor.

Din Chereușa

Un grup de întemnițați

În cele mai multe țări apusene sunt temnițe anume pentru osândiții politici, ca să nu fie închiși împreună cu făcătorii de rele. La noi în România, durere, nu e așa, și e rău cum e. Chlpul nostru înfățișează o ceată de astfel de deținuți din orașul Oranienburg din Germania. Deținuții politici lucrează care ce vrea, au voie să facă și sporturi, încolo sunt aspru supraveghiați, dar sunt tratați mai bine decât ucigașii și hoții.

Plângere

Împotriva unui Consiliu comunal

Pe lângă criza ce bântuie asupra noastră, căci nu avem un ban în casa noastră, totuși zilnic ne vedem înșelați și trași pe sfoară din partea unor oameni puși în fruntea comunei pentru administrarea și buna gospodărie a ei. Și anume voi scrie clar și deslușit despre înțâmplarea din comuna noastră. Făcându-se conscrierea vitelor și a oilor de către case-rul comunal și primar, etc. s'au găsit 1050 bucăți vite și oi, după care număr trebuia să se plătească impozitul pentru aceeași pășune pe care o pășuna acel număr de vite. S'a aruncat după fiecare cap de vită 68 Lei. După numărul notat mai sus, multiplicând fiecare cu 68, ne-ar da o sumă de 71.400 Lei, cari s'au și încasat de jumătate, mai cu silă, mai cu voie bună.

Mai târziu, după o numărătoare făcută pe teren afară, s'a găsit un plus de peste o sută vite cari n-au fost puse la arunc de plată —, dar la pășune le-au mânat. Și numai una sută de ar fi fost, totuș dă suma de 6800 care sumă e aruncată tot pe cele 1050 vite.

Cu părere de rău trebuie să scriu despre o astfel de faptă săvârșită de un primar, împreună cu întreg consiliul, care aduce sarcini nedrepte asupra poporului.

Crăciunelul de jos, la 11 Iunie 1933.

Mărculeț Vasile
cantor.

Carte și iară carte

— Cetind ne mai luminăm mintea cu învățături folositoare — Decât cu jașcăul plin de tutun, mai bine cu capul plin de învățatură —

Am cetit într'un număr al gazetei noastre, că cel mai bun prieten al nostru este cartea și cetitul. Dar totuș nu la tot omul îi place să citească. Sunt unii de aceia cari nu cetesc în viața lor, sau că nu vreau, sau că nu au timp. Dar eu cred că tot lucrul are un timp. A lucra ai timp, a ara ai timp, a căra tot la fel, și apoi a ceti încă ai timp. Căci fiecare om dintre noi, dacă e la câmp la lucru, și a muncit o bucată, oare nu prânzește când vine timpul prânzului, și la amiază la fel? Și cina tot la timpul ei. Așa e și cu cetitul, își are timpul lui. Și iarăși zice, că poate sunt unii că ar ceti și nu știu, ori poate le fug ochii că-s literile prea mici, sau nu văd bine, sau mai bine zis, nu le-e drag să citească.

Pe cât se lasă însă omul de mai mult cetit, cu atât mai mult se depărtează și de Dumnezeu. Că în cărți de rugăciuni și gazete creștine, aflăm calea sau poarta care ne îndreaptă către Dumnezeu. Când eram eu de 15 ani, știam un om că în viața lui cât a trăit mai mult cetia. Pe masa lui ori când găseai o carte de rugăciuni ori vreo gazetă. În fiecare Duminecă el își petrecea vremea cetind. Dela un timp a prins a îmbătrâni, dar tot nu se lăsa și își luă ochelarii și tot cetea. Și îl întrebam de multeori cum poate să citească și cu ochelari de abia cetea. Și mi spunea el: Până mă va ținea Dumnezeu, tot cetesc, așa cum pot. Iar când i-s'a apropiat ceasul să treacă din lumea aceasta, a cerut cartea dela căsenii lui. Și luându-o cu lacrimi în ochi sărutându-o a murit. Și mi-am adus aminte de vorbele care mi le-a spus până a fost în viață: „Să muncim, să cetim până la moarte“.

Așa dară nu trebuie să ne fie lene a ceti. Și să iubim cărțile. Mai ales cărțile de rugăciuni. Căci iubind cărțile de rugăciuni, iubim

pe Dumnezeu. Că numai în ele aflăm calea care ne va duce spre mântuire.

Intr'una din Dumineci mă aflam cu gazeta în buzunar și cu o carte de rugăciuni. Dar un prieten al meu îmi zice: „Iară ți-ai luat foaia? Mai bine pe banii aceia ți-ai lua câte un tutun și ai fuma ca un grof“. „Nu pot, prietene, că nu-mi suferă tutunul“. „Numai să te înveți cu el, apoi uite cum vei fuma“. „Păi bine, eu am învățat de mic cetitul și acuma nu-l pot lăsa. Și apoi mai bine cu capul plin de învățatură decât cu jașcăul plin de tutun“.

Așa dară putem vedea că cel mai uitat lucru este cetitul. Să nu credem noi că dacă cineva cetește în vreo carte, va fi bolnav, sau va tuși, cum tușesc unii cari fumează mult. Nu, ba încă vindecare sufletului fiind că-i deschidem calea se duce spre mântuire. Apoi la mulți le place să cetească în cărți de boscoane și chiuituri și golgozitari băbești. Acestea sunt cărțile celea primejdioase, adevărată otravă. Apoi de acestea cărți dea bună seamă că tușim ca de tutun. De fumatul mult, ni-se bolnăvește trupul. Iar de cărți de acestea ni-se îmbolnăvește sufletul. Trupul dacă se bolnăvește, îl mai vindecăm cu greu. Apoi sufletul cu mult mai greu îl putem vindeca.

Intr'o zi de sărbătoare mă dusei într'alt sat, la un neam al meu. Cum ajunsem în sat, era un grup de oameni, cari povesteau într'un colț de stradă. Și eu uitasem să-mi las gazeta acasă, mă pomenese cu ea în buzunar. Și întreb pe unul: „La ascultă, bădicule, — așa, ca'n glumă, — știți dumneavoastră ceti! „Nu știm nici unul — răspuseră ei! Dar unul tot știa așa sam rău“. „Dar de fumat care fumați dintre dumneavoastră?“ „De fumat toți fumăm“. Și atunci am zis: „Apoi cum de nu ați învățat a ceti“. Am învățat, nene, dară de când am fost copii n'am luat cartea în mână și am și uitat. Dacă faci bine, cetește-te din foaie, că mai auzim și noi ce spune. Și atunci am stat o leacă și le-am cetit. La pag. 1. din Nr. 3. la „Criza sufletelor“, și au ascultat toți. Dară toți erau cu câte o țigară în gură de nu mă vedeam de fum.

Așadară putem vedea, că cei mai mulți fac voia trupului decât a se îngriji și de suflet. Apoi de-a bună seamă, că dacă cetim cam mult, poate că ne mai slăbesc vederile, iar a fuma nu ne dor ochii, nici nu ne temem că nu vom ști sau că n'avem timp. Că sunt unii că și noaptea fumează, când se trezesc din somn. Nu zic eu că se nu fumeze oamenii, Doamne ferește, ci trebuie să-și mai aducă oamenii aminte, cum zice proverbul: „Cine știe carte, are patru ochi“. Apoi am auzit mai mulți zicând că: „De ce să mai cetesc, că n'am să mă fac popă“. Apoi de-a bună seamă, că dacă ar ști toată lumea carte numai așa ca să fie popă mulți popi ar fi în toată lumea.

*Cetește creștine și nu-ți fie greu
Că vei deschide calea sufletului tău
Cetește creștine și nu te îndoi
Că sufletul tău se va mântui.*

Corresp. **D. Neculae**
d. p. Câmpie.

Clădirea celor slabi

Intr'un sat, — pe vremea stăpânirii străine, — oamenii s'au hotărât, după mult sfat și tândăleală zadarnică, să-și facă o nouă clădire școlară. Cea veche era o casă țărănească luată cu chirie, și cărmuirea cea străină nu mai răbda să se țină școala acolo. Le-a spus răspicat: ori fac clădire nouă în doi ani, ori face statul, dar atunci copiii lor nu vor mai învăța în limba națională, ci într'a Statului. — Oamenii din satul acela erau ei cam slăbănogi din fire și se îngrozeu și de muncă și de

cheltuială. Dar de rușinea satelor din jur, — cari toate își făcură elădiri școlare nouă, pentru a nu se trezi cu școală străină în sat, — în sfârșit, după ce le-au scos peri albi popii și învățătorului cu împotrivirea lor, s'au apucat de lucru. Și la sfârșitul anului al doilea, pe când aveau terminul dela guvern, au isprăvit școala cea nouă. Frumușică!

O treabă bună isprăvită dă curaj și celui mai slab, să se apuce de alta. Și așa oamenilor din satul acela, după ce-și văzură școala gata, le veni gustul să-și facă și o biserică nouă, că cea veche era de lemn, veche și neagră și aplecată într'o dungă. Las' că nici încăpătoare nu mai era. Că oamenii se înmulțesc, nu numai cei harnici și cuminați, ci și cei slăbănogi. Ba mi-se pare că mai ales aceștia!

Și așa, după alt sfat lung, și altă tândăleală de ani de zile, au început să adune material pentru biserică. Dar cum nici nu mai erau sub controlul inginerului trimis de stat ca la clădirea școlii, aduceau materialul cel mai rău, piatră dela un kilometru, sfărâmiată, când aveau la 5 km. piatră tare. Zadarnic le spuneau cei mai cu cap: oameni buni, nu puneți piatra asta la temelie, că nu ține! Oameni buni, săpați cel puțin temelul adânc tare! Ei au săpat de-o șchioapă și-au ridicat zidul de vre-o doi metri. Apoi, s'au pus pe hodie. Ziceau: noi am făcut destul, să mai facă și cei cari vor veni după noi.

Insufletirea le-a trecut; și-au încrucișat brațele și au zis: „Dar ce? Pe noi se razim lumea întreagă? Vor zidi mai departe urmașii noștri, că acum vremurile sunt grele“.

Dar au venit și mai grele, și până când urmașii lor au putut continua elădirea, au trecut douăzeci de ani. Acești urmași erau mai harnici ca părinții lor, și vremile erau mai bune. Dar cum cei mai bătrâni muriră, nime nu se mai gândi, ori nu mai știu, că zidul vechiu e din piatră rea. Și au lucrat mai departe din material bun și greu. Când a fost însă gata, biserică s'a prăbușit. Ingerul chemat le-a spus că temelul n'a fost destul de adânc și materialul pus de bătrâni a fost slab.

... Oare nu seamănă și Românii de azi cu oamenii din satul acela? Nu punem și noi la temelul țării celei nouă tot material rău, ori nu mai punem nici unul, zidul țării rămâne de-o șchioapă, și spunem și noi: Am lucrat destul; am făcut România-mare. Acum s'o întărească și s'o gate cei ce vor veni după noi!

Și nu ne gândim, că munea și faptele noastre de azi, de vrem ori ba, sunt temelul României de mâine. Și că chiar dacă urmașii vor fi mai harnici și mai înțelegători decât noi, clădirea întreagă se poate prăbuși, din pricina materialului putred pe care l-am pus noi la temelie?

Prima femeie ministru plenipotențiar

Doamna Ruth Owen, a cărei fotografie o publicăm aici, este numită ministru plenipotențiar a Statelor Unite Nord-americe în Dania. Acesta este cel dintâiu caz când o femeie este numită ministru plenipotențiar, adeocă membru în diplomație.

Cetiți „UNIREA POPORULUI“

Glusul vremii

Ce procește despre țara noastră ieromonahul Veniamin din țara Moldovei, înainte cu 120 ani

Într'un număr al acestei foi, s'a publicat un frumos articol cu acest titlu, încurajator pentru vremile tulburi de azi, ca adeca omul să se acomodeze după vreme, căci vremile nu se dau după om. Nu vremile au fost făcute pentru om, ci omul pentru vreme.

Cuvine-se acum mai mult ca ori și când altădată — și mai ales de-o vreme încoace, de când se turbură apele tot mai mult, să ne strângem rândurile și să punem umăr la umăr cu credință și iubire, dacă mai vrem să avem o Țară și un pământ, pe care, al nostru fiind, să-l putem stăpâni mai departe — așa ca acum! — Dat ne-a fost doar și prorocit, unirea tuturor Românilor într'o țară mare și frumoasă, — de cătră bărbați luminați, înțelepți, buni creștini și temători de Dumnezeu.

Este de-ajuns între cei mulți dacă ne oprim la minunata prorocie a înțeleptului călugăr Veniamin, ieromonahul dela sfta mănăstire Râșca din țara Moldovei, din anul 1813. E cuprinsă în minunata carte: „Lacrimile Ieromonahului Veniamin“ dată la lumină și tipărită de bunul scriitor român, dl Mihail Sadoveanu.

Anume acel călugăr evvios, de care-i vorba în această carte, după ce cutreerese țările din apusul Europei și cu deosebire Italia cu Roma ei bătrână, unde stătuse multe zile și chiar nopți întregi la sfat cu un învățat călugăr franciscan, a descoperit și el ceace au descoperit și alți cărturari (oameni tare învățați) bătrâni din vremile vechi, ca: G. Ureche, Miron Costin, I. Neculce, apoi blăjenii noștrii Samuil Mieu-Klain, Gh. Șineai, Petru Maior și alții, mărturisind toți cu un glas că „dela Râm (Roma) ne tragem“! Acest ieromonah cinstit a descoperit în poporul italian pe poporul nostru românesc în tâlpi, adeca întreg-întreguț, în înfățișare, în vorbă, în port, ba chiar și în suflet potrivit-se; apoi nesăturându-și ochii a privi și a ceti — inscripții latine și lupte de mărire a vitejilor Romani cu străbunii Daci, purtate aici pe pământul patriei noastre în a doua sută de ani după nașterea Mântuitorului nostru Isus Hristos, săpate cu multă măiestrie pe blocurile de marmoră ale măreței colonne a Impăratului Traian, ce se află în mijlocul Romei.

După ce și-a potolit setea sufletească din izvoarele nesecate ale Cetății veșnice, s'a re-lators iară în țara sa Moldova.

Tot ce-a văzut și simțit ne-a pus pe hrisoave bătrâne — istorisind cu multă pricepere trecutul neamului nostru românesc. Iar, ca de încheere a cărții sale, spune că în vara anului 1813 s'a născut în sufletul său mare dor de-a merge la sfânta mănăstire Putna, unde-i înmormântat Ștefan cel mare. Ajuns acolo a făcut singur priveghere acolo în noaptea de nașterea Sf. Ioan Botezătorul (24 Iunie, Sânzâienele), iar la ceasul 1 din noapte, s'a stins candela din Mănăstire și într'un nor auriu au început a se arăta niște vedenii ciudate: umbrele lui Dragoș Vodă, Radu-Negru, Alexandru cel Bun, Miroasa Cel Mare, Ștefan Vodă, Mihai Viteazul și alții — apoi gloate și oștiri din toate neamurile pământului apoi liniște. — Din nou se ridicau alte vedenii și mai ciudate: Antihrist, apoi Ingerul Domnului zdrobindu-l și zicând: „Sau căzut balaurii, ș'au înghițit pe Antihrist. Și s'a făcut fum des. Și când a eșit iar lumina, am cunoscut țara noastră a mormintelor și era largă cât nu-i vedeam marginile. Ș'am înțeles că după războiul limbilor și căderea lui Antihrist, va izbăvi Dumnezeu neamul meu

și-i va da hotarele dintru început, și vor cădea și se vor risipi împărățiile și domniile cele vrășmașe. — Ci de acum într'un veac, vor cunoaște urmașii, prin mâna lui Dumnezeu, izbăvirea“!

Iată deci visul moșilor și strămoșilor noștri, ce eu dor au dorit și cu amare suspinuri au suspinat, s'a împlinit sub ochii noștrii. Ce fericire! Și încă dintre cele mai alese! Ca odinioară așteptarea lui Mesia de către prorocii din Legea Veche. — Dar lanțul durerilor încă nu-i sfârșit! Dacă nu-l-am trăi, m'am putea crede ochilor ce cetim mai departe în profetica carte: „Și plângeam privind altarul și m'am înfricoșat iar. Căci am văzut demonul discordiei, cu ochi verzi ca fierul. Ș'am înțeles că încercările nu vor fi sfârșite nici într'un veac. Că vor ieși iar pe lume răii și turburătorii și vor aduce pe lume sila și neorânduiala. Și dacă nu vor înțelege cei de după mine, că Țara se așează numai pe muncă și pe dreptate, va sta întocmirea lor tot pe tăiuș de cuțit și tot pe margine de prăpastie“!

Îți trebuie mai mult, iubite cetitorule? Mai vrei să știi ce și cum va fi? Iată că o prorocie clar și luminos cuviosul călugăr Veniamin acum 120 de ani.

Acesta este glasul vremii! Acesta ar trebui să-l înțeleagă de sus și până jos! Cine are urechi de auzit să audă și cine are ochi de văzut să vadă! Și până nu va fi prea târziu!!

Sabin Olea
preot r. u. la Cib

O frumoasă producțiune artistică-teatrală la Blaj

18 Iunie

Noua conducere a Reuniunii Femeilor Române gr.-cat. din Blaj își dă toate silințele să țină cât mai viu interesul publicului nostru pentru această reuniune și scopurile ei. După conferențele religioase și meditațiile de primăvară Reuniunea Femeilor din Blaj ne-a surprins acum cu o frumoasă producțiune artistică-teatrală, care a reușit peste toate așteptările.

Producțiunea a avut loc în seara zilei de Duminecă 18 Iunie, în sala de gimnastică a liceului de băieți. Programul foarte bine alcătuit a început cu Concertul bisericesc al lui Muzicescu, cântat de Corul Catedralei sub conducerea dlui Profesor Celestin Cherebeșiu. A urmat Balada lui Ciprian Porumbescu, cântată la vioară de d. Cherebeșiu, acompaniat la pian de d. Profesor S. Todușa. Vioară într'adevăr fermecată are d. Cherebeșiu, care a procurat publicului plăceri nebănuite. Dulcele compozitor bucovinean și-a găsit la Blaj un tâlcuitor minunat. Am simțit par'că tânguirea de veacuri a codrilor Bucovinei, din timpurile când această scumpă grădină a fost ruptă de trupul neamului.

Mult au plăcut dansurile naționale jucate de tinere fete sub conducerea D-șoarei Profesoare Silvia Teșu. Primăvara însăși era par'că pe scenă și toate floricelele de prin livezile scumpei noastre țări. D. Profesor Virgil Stanciu a citit apoi câteva versuri ale sale (epigrame), cari au făcut mult haz și au plăcut tuturor.

O bucată mai grea a fost melodia populară cu titlul „Trio Dumky“ pe care au cântat-o la vioară, violă și pian dd. Grigore Hoca, Cherebeșiu și Todușa, de sub ale căror degete au izvorât melodii de-o înaltă artă și măiestrie. Părea că te găsești nu într'un mic oraș de provincie, ci într'o capitală la operă adevărată.

Punctul principal al producțiunii a fost dragălașa piesă „Cinel-Cinel“ de Vasile Alexandri, care cu glumele sale românești, cu porturile înflorite și cu simțirile de un înalt

patriotism românesc, nu se învechește nici o dată. D. Dr. Traian Denghel, simpaticul nostru primpretor iubitor de cultură și de lucruri frumoase, a fost minunat în rolul boerului Sandu Pitaru. Un Graur sprințar și fermecător a fost d. Prof. Covrig, iar Smarandița și Tincuța (Dș. Prof. Rozalia Duca și Otilia Găel) au fost neîntrecute, alături de prietenele lor Aurora Vereș-mortescu, Ana Sana, Maria Labo, Veturia Fulicea, și Laura Bodroghi. Nu ne mirăm că l-au dat gata pe dragăstosul Graur, care s'a întors cu nevestică în Moldova lui mănoasă.

Asemenea producțiuni publicul blăjan ar dori să vadă cât mai des!

Cronicar

Scăderea prețurilor la chibrituri.

Până și guvernul a trebuit să vadă că astăzi e îngrozitor de scump a da 3 Lei pe o cutie de chibrituri. De aceea sfatul miniștrilor a redus prețul chibriturilor, începând cu ziua de 1 Iulie, dela 3 la 2 Lei.

Dările de drumuri se pot plăti și cu prestații în natură.

Sfatul miniștrilor a adus, la 13 Iunie, hotărârea că oricine are restanță de dare pentru drumuri ori pentru alte dări, aceea restanță se poate plăti și cu muncă în natură, la drumuri și șosele, fie cu palma fie cu vitele și caii. Locuitorii cari nu vreau să se folosească de acest privilegiu, vor plăti restanțele în bani.

Pelerinaj român la Lourdes. Marele scriitor român, pâr. Gala Galaction, dimpreună cu scriitorul D. Nanu din București, aranjează între 17 și 30 August un pelerinaj la Lourdes, izvorul tămăduirilor minunate. Informațiuni se pot cere dela „Oficiul de turism A. P. A., fundația Carol, București“.

Otrăvirea dela Galați. În Institutul pentru orfanele de războiu „Notre Dame de Sion“ al călugărițelor catolice din Galați s'a servit carne orfanelor. După câteva minute fetițele s'au îmbolnăvit, având dureri groaznice. Una a murit, alta e pe moarte, iară 15 sunt în stare gravă. Parchetul a început cercetările, ca să se descopere măcelarul care a vândut carnea.

Și în China mare foamete. Gazetele chineze aduc vești de adreptul înspăimântătoare despre foametea care domnește în provincia Shenhi din China. Mil de oameni au murit, alte mil s'au văzut nevoiți să se facă tâlhari, atacând pe țăranii lipsiți de apărare. Mai spun apoi gazetele că din pricina lipsei de ploale, care durează dela 1928 încoace, orice lucrare a pământului a devenit cu neputință, tot asemenea și creșterea vitelor. Au început a se mânca om pe om, iară lupii atacă în casele lor pe oamenii necăjiți și-i mănacă.

Fericitul Don Bosco va fi în curând declarat sfânt. Sfânta Congregațiune a Riturilor a trimis Sfântului Părinte încă la 9 Mai 1933 înștiințarea că a aflat în viața fericitului Don Bosco cele 2 minuni de lipsă pentruca să poată fi declarat sfânt. Nu peste mult deci, și încă în cursul acestui an sfânt, Preafericitul Părinte dela Roma va declara sfânt pe fericitul Don Bosco.

A născut patru copii. O evreică din Varșovia, capitala Poloniei, în vârstă de 18 ani, a dat naștere, zilele trecute, la patru băleji gemeni. Toți patru sunt sănătoși și au greutatea normală. Mama este și ea deplin sănătoasă.

A făcut pe jos 15,000 kilometri. Nu de mult a sosit la Roma tânărul învățător chinez Iosif Aloiziu Vei, care a plecat pe jos din orașul Singapur, făcând astfel nu mai puțin de 15,000 kilometri. Din Singapur el a sosit la Siam (regat în Indochina, Asia), unde a fost atacat de hoși și rănit rău. Dus în spital, a trebuit să stea vreo câteva săptămâni până s'a vindecat. Îndatăce s'a văzut sănătos, a plecat mai departe, peste provinciile chineze Jünnan și Sinkiang, spre India, unde s'a înclinat în fața mormântului sfântului Francisc Xaveriu la Goa. De aci a plecat peste Bombay (oraș în Indistan), la Afganistan (un stat în Asia de mijloc) și Sibiria. Sosit la Damasc (oraș în Turcia asiatică), a fost din nou atacat de hoși și bătut crunt, dar de astădată n'a trebuit să mai stea în spital, ci și-a continuat drumul spre Port Said (Egipt). De acolo a plecat cu vaporul și a sosit în pace la Constantinopol (fosta capitală a Turciei), de unde a mers, tot pe jos, peste Grecia până la Marseille (Franța), tot cu vaporul, și apoi, a venit, peste Elveția și Italia, la Roma. Întrebat de ziaristi, ce a văzut, Vei a răspuns: „Mulțumesc lui Dumnezeu care m'a ocrotit. Am aflat pe drum mulți creștini și misionari, dar mai ales păgâni. Nici odată n'ași fi crezut că mai sunt atâția păgâni în lumea aceasta. Oare știu-o aceasta catolicii din țările apusene?” Iosif Aloiziu Vei a fost de față la deschiderea porții sfinte și a fost primit în audiență și de către Sfântul Părinte al Romei.

O nouă fericită. În ziua de 14 Mai a acestui an Preafericit Părintele nostru Papa Pius XI. a declarat de fericită pe Gemma Galgani, care s'a născut la 12 Martie 1878, ca fetița unui farmacist din Lucca (Italia). La vârstă de 18 ani pierzându-și amândoi părinții, fericita în Domnul a trebuit să-și țină frații prin lucrul mânilor sale. În anul 1899 ea a simțit deodată rane la mâni, picioare și piept, asemenea Mântuitorului, și aceste rane s'au arătat regulat, în fiecare săptămână, până la 11 Aprilie 1903, când și-a dat sufletul în mâinile celui ce a suferit pentru noi moarte de bună voie.

Pedeapsă de moarte împotriva prezicătorilor. Guvernul japonez luptă de multă vreme împotriva prezicătorilor, cari scot astfel banii din buzunarele oamenilor ușor crezători. Înainte cu câțiva ani i-a pedepsit pe acești prezicători în bani, pe urmă cu bani și temniță, iar mai nou, văzând că nu-i modru să-i înfarce, a adus o lege care-i pedepsește cu moarte. — În aceeași vreme guvernul nostru dă voie acestor înșelători să-și publice reclamele, chiar și prin gazete. Cu un cuvânt ne întrec până și păgânii.

A murit în vârstă de 256 ani. O gazetă englezească aduce știrea că în China a murit un bătrân în vârstă de 256 ani. Ce mai tânăr strănepot al său este de 70 ani.

O nouă răpire de copil în America. În orașul St. Paul din județul Minnerota din Statele Unite Nordamericane, hoșii au răpit bălatul unui bogat proprietar, cu numele William Hamm. Răpitorii au înștiințat familia că vor omori copilul dacă nu primesc îndată, la un anumit loc, suma de 100 mii dolari. Familia, nesocotind amenințările răpitorilor, a dat afacerea pe mâna poliției.

Cumințența dlui Mussolini. Marele Mussolini, văzând că cultura viermilor de mătăsă scade de o vreme încoace tot mai mult în Italia și că astfel o mare parte din populație rămâne azi-mâine fără pâine, a adus o lege prin care toți bărbații sunt siliți să poarte albituri și chiar haine de mătăsă. Mai mult, legea poruncește ca de aici înainte să se facă până și funiile din mătăsă, cu atât mai ales că funiile din mătăsă s'au dovedit mai tari chiar și decât lanțurile. — Mare fericire pentru Italia că i-a dăruit Dumnezeu un om ca pe dl Mussolini!

Mulțămilită publică. În amintirea anului sfânt 1933, dl Corneliu T. Ghimbășanu-Bubi a dăruit bisericii gr. cat. din Dumbrăveni (Târnavă-Mică) o s. Evanghelle, confecționată în Germania, având chipurile s. Evangelisti în copie după picturile pictorului Smigelski, în valoare de 6000 lei. Curatorul bisericii gr. cat. din Dumbrăveni exprimă și pe aceasta cale mulțumirile sale.

Foametea din Rusia. Ziarele străine aduc vești îngrozitoare despre foametea din Rusia. Bieții oameni nu mai au ce mânca, scumpetea e îngrozitoare, tifosul exantematic bântue îngrozitor. Foametea e mult mai groznică decât cea din 1922, când au murit de foame atâtea sute de mii de oameni. Agenția „Ost Express“ din Berlin (o mare cancelare) care trimite știri ziarelor germane) a primit scrisori dela coloniștii germani din Ucraina, Caucazia nordică, regiunea Volgii și Urali, din care se vede că pe acolo oamenii se hrănesc cu stârvurile paserilor și ale animalelor. Țăranii infomețați părăsesc satele și fug cu familiile lor la orașe. Un preot german din Caucazia de Nord scrie că ceea ce se petrece acolo nu poate fi exprimat în cuvinte: „Oamenii n'au ce mânca. De foame li-se umflă stomacul. În fiecare zi îngrop oameni. În unele sate au murit 50 la sută dintre locuitori. Vacile sunt o adevărată raritate. Cartofii se vând pe prețuri fantastice. Câni și pisici nu mai sunt, toate au fost mâncate de oameni. Nu știu cum vom mai putea trăi încă două luni, până la seceriș“.

Șoarecii prăpădesc Bosnia. Cine dintre foștii soldați ardeleni nu cunosc Bosnia, acea țărișoară fostă a Austro-Ungariei și astăzi alipită la sinul de mamă al Jugoslaviei? Ei bine pe urma cumplitelor ploii din anul acesta, în județul Drina au năpădit sute de mii de șoareci cari au prăpădit mare parte din sămânțuri. Guvernul a trimis ajutoare pentru pustirea neplăcuților și nechemaiților oaspeți.

O soție caută șapte ani mormântul soțului ei. Mai rar atâta credință față de bărbat, câtă a dovedit doamna Lelly Keene din America de Nord, al cărei bărbat a murit ca soldat pe frontul franco-german. Îndatăce a văzut că despre soțul ei nu-i mai dă nimeni nici o știre și îndatăce și-a pierdut orice nădejde de a-l mai putea revedea viu, și-a vândut tot ce a avut și cu banii a plecat în căutarea mormântului bărbatului ei. Șapte ani l-a tot căutat și numai anul acesta l-a aflat, într'un cimitir militar din Rusia. El a fost găsit, acum 15 ani mort pe drum, ca prizonier de războiu la Germani, fugit din prisoare. Se vede că a înghețat pe drum. Biata femeie a cerut voie să-și ducă acasă scumpele osăminte.

În Rusia se spânzură fără milă. O gazetă serioasă din Berlin, capitala Germaniei, aduce știrea că în Rusia judecătorii bolșevici judecă aproape zilnic la moarte pe bieții oameni, cari se împotrivesc câtuș de puțin bolșevicilor. Ceeace este și mai dureros e însă că soldații bolșevici taie și spânzură și fără judecată. Astfel în regiunea Eisk au fost omorâți 8 țărani. În ținutul Volgii (cel mai mare râu al Europei) de mijloc au fost împușcați 5 șefi de ateliere pentru repararea mașinilor agricole și 3 funcționari. În regiunea Volgii de jos au fost împușcați 38 țărani, fără de a fi fost judecați și osândiți.

Convenirea de 10 ani a absolvenților Școlii Normale unite din Oradea, seria 1922—1923, se va ținea la toamnă, cu ocaziunea jubileului de 150 de ani dela întemeierea școlii. Inv. dir. Andreiu Sabău, Acăș, jud. Sălaj.

Copii acoperiți de un răzor de nisip. Lângă satul Tleven zece copii priveau cum săpau lucrătorii la un mal de nisip. De odată pământul a început a se surpa, acoperindu-i atât pe lucrători cât și pe copii. După un ceas de lucru, oamenii sosiți într'ajutor au putut scoate de sub pământ cadavrele unui lucrător și alor 5 copii. Cei alți se află într'o stare cât se poate de gravă.

† Teodor Moldovan. În ziua de 5 Iunie a murit la Blaj bătrânul Teodor Moldovan, tatăl parohului Blajului, a păr. Vasile Moldovan, în vârstă frumoasă de 86 de ani, în al 30-lea an al văduviei sale. În mormântarea i-s'a făcut Miercuri, în 7 Iunie, la orele 4 după amiază, cu 3 preoți și 2 lectori, petrecându-l la mormânt aproape întreg Blajul. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Prăbușirea unui avion englez

Un avion militar englez aruncător de bombe făcea mai zilele trecute exerciții. Patru ofițeri erau în aeroplan cari aruncau bombe de probă. Deodată avionul, mai bine zis mașinăria lui, n'a mai funcționat, așa că avionul s'a prăbușit la pământ, omorându-și pe toți cei patru călători. Chipul nostru ne înfățișează sdrobiturile aeroplanului și pe doi domni cari încearcă să descopere, care a fost cauza nenorocirii.

Boale molipsitoare la animalele de casă

Toate soiurile de plante și de animale au o mulțime de dușmani. Dușmanii aceștia produc pagube mari plugarilor, deoarece nimicesc recolte întregi și omoară animalele de jug, de lapte și tineretul, încât lasă plugarul la sapă de lemn.

Cei mai periculoși dușmani, cari produc boalele cele mai grele, sunt niște ființe mici, cari nu se pot vedea cu ochiul liber, decât cu ajutorul aparatelor, cari măresc de 500—1000 ori. Ele se înmulțesc atât de repede încât, dacă nu intervine omul la timp, în câteva ore sau zile omoară animalul cel mai puternic. Ființele acestea mici, cari produc moartea animalelor, se numesc *bacili* sau *microbi*.

Microbii trec cu ușurință de la un animal la altul și în felul acesta pot să îmbolnăvească animalele dintr-o regiune întreagă. Bolile acestea, cari datorită microbilor trec de la un animal la altul, se numesc boli *molipsitoare* (contagioase).

Sunt o mulțime de boli molipsitoare, unele mai puțin grave, încât se vindecă de la sine, dacă animalele nu sunt supuse la munci și sunt bine îngrijite. Altele însă sunt atât de periculoase, încât dacă nu cerem ajutorul medicilor noștri veterinari, nu se vindecă niciodată și produc moartea animalului în chinuri grozave. Printre bolile cele mai periculoase amintesc turbarea și antraxul, cari sunt foarte răspândite prin regiunea aceasta, fapt care m'a hotărât ca să le descriu mai pe larg.

Turbarea. Mult timp s'a crezut și și mai cred și astăzi mulți, că turbarea se produce din cauza căldurii, din cauza mâncării ferbinte, din cauza secetei ș. a. Credința aceasta este greșită și trebuie să știe toată lumea, că turbarea este produsă de niște microbi, cari se transmit (trec) de la un animal la altul prin mușcăături, sgărieturi și prin mâncările murdărite de microbi.

De turbare se îmbolnăvesc toate animalele, chiar și omul. Această boală atât de groznică apare la 1—25 săptămâni după ce animalul a fost mușcat. Este o boală a sistemului nervos din care cauză și cât animalul sau omul a fost mușcat sau sgăriat mai aproape de cap, cu atât se îmbolnăvește mai repede și boala este mai periculoasă.

Turbarea se arată sub trei forme: mută, furioasă și paralică.

În starea mută animalul n'are poftă de mâncare, se ascunde în locuri întunecoase, e trist, nu răspunde chemării stăpânului său. Starea aceasta poate să țină câteva săptămâni sau chiar 3—5 luni.

Starea furioasă este cea mai periculoasă, deoarece în starea aceasta animalul mușcă și sgărie tot ce îi iese în cale, încât îmbolnăvește toate animalele atacate. Din cauza durerilor mari animalul nu mănâncă, dar îaghte tot ce găsește: lemne,

baligă, pietrii. Căinii de regulă fug de acasă. Starea aceasta ține 5—6 zile.

În starea ultimă paralică animalele nu mai pot mânca și nici bea, din cauza aceasta căinii turbați fug de apă, dar nu din cauză că li-ar fi frică de ea, după cum își închipuie cei mai mulți. Animalele nu mai sunt în stare să muște, nici să sgărie, deoarece li-se paralizează fălcile, de rămân cu gurile căscate de unde curg bale, pe urmă li-se paralizează și picioarele încât mor ca și când ar fi fost lovite de gută.

Cum se poate vindeca?

Animalul sau omul poate fi vindecat numai dacă boala a fost observată de la început, adică în starea mută.

a) Animalul care a fost mușcat sau sgăriat de un animal turbat sau numai suspect, trebuie imediat separat de celelalte animale, pe un timp de 3—5 luni.

b) Să i-se observe bine tot corpul și unde se va vedea vreă rană sau sgărietură, să se spele bine cu apă caldă, pe urmă să se ardă cu fier roșu sau acid fenic, cu piatră vântată sau cu piatră iadului.

Oamenii mușcați sau sgăriați de animale turbate trebuie duși imediat la institutul antirabic din Cluj sau București, unde cu ajutorul vaccinurilor (altoirilor) pot fi vindecați.

Cum să preîntâmpinăm boala aceasta?

Să nu lăsăm căinii să hoinărească și să ucidem căinii turbați sau pe aceia cari ne sunt suspecti.

Animalele cari sunt bolnave în ultimele faze, încât nu se mai pot vindeca, trebuie ucise și îngropate cu piele cu tot, la o adâncime de cel puțin 2 m.

Nu e permis să bem laptele sau să mâncăm carnea animalelor bolnave de turbare, căci ne îmbolnăvim și noi.

Animalele bolnave sau suspecte de turbare trebuie anunțate imediat medicului veterinar de circumscripție.

(Va urma).

Victor Oros

Se plânge rău Trotzky

Fostul căpitan și comandant al bolșevicilor din Rusia Leo Trotzky, a fost scos afară din țara sa înainte de asta cu vre-o câțiva ani. De atunci el, împreună cu soția și fiul său, colindă aproape toate țările din Europa, fără ca să se poată așeza definitiv, undeva, deoarece în Rusia nu se mai poate reîntoarce, fiindcă Stalin fostul lui prieten și tovarăș la asasinarea (omorirea) sutelor de mii de oameni nevinovați i-l ține la mare distanță.

Trotzky acum mai nou, într'un ziar din Praga, sub forma unei scrisori deschise, acuză guvernul din Moscova și pe Stalin, fostul lui frate de cruce, de moartea fiicei sale Zenaïda C. Volkov.

Acest mare păgân, spune și se tângue că foștii lui tovarășii nu s'au mulțumit să-l scoată din Rusia numai pe el, pe soție și fiul său, ci a gonit din țară, despărțindu-o de sot, și pe fiica sa Zenaïda, care n'a făcut nici un fel de politică. Era tuberculoasă și a plecat în Germania, spre a se căuta. Vindecată, ea spera că se va putea întoarce la soțul și fiul ei. Voind să se înapoieze în Rusia, guvernul sovietic, nu i-a dat viza de intrare. De asemenea i-s'a refuzat cererea ca fiul ei să fie trimis la Berlin. Măhnirea sufletească a ei ar fi dispărut, dacă ea ar fi avut pe iubitul ei copil, lângă ea.

Cărți nouă

Catehismul primei cuminăcături, de cardinalul Petru Gasparri, tradus de canonicul Nicolae Brînzeu. Editura revistei „Cuvântul Adevărului”, Mănăstirea Bixad, 1933, prețul 5 Lei.

Păr. canonic dr. Nicolae Brînzeu de la Lugoj a făcut un lucru foarte bun că a tradus, cu învoirea vestitului cardinal, partea, din catehismul catolic a bătrânului cardinal, care se referă la întâia cuminăcătoare.

Întrebările din acest mic catehism nu cuprind decât 8 pagini, dar sunt de ajuns pentru a se putea cuminăca copiii.

Acest catehism n'ar trebui să lipsească din mâna nici unui preot și a nici unui părinte care are copii de pregătit pentru întâia sfântă cuminăcătură.

Ce povestește un prizonier venit din Rusia. Zilele trecute a sosit la Sibiu fostul prizonier de războiu Sabo Iosif, de 40 ani, născut la Békés în Ungaria, care a căzut în anul 1915 în prînsoarea rusească. El povestește că a fost internat pe insula Clawko din Mancluria, unde au fost la început 2700 prizonieri români, dar acum nu mai sunt decât 770. Cellalți s'au prăpădit. În Rusia e jale și amar. Nu este de mâncare și prizonierii o duc foarte rău. Ei nu au știut până acuma că s'a terminat războiul, fiind departe de lume, pe insula Clawko, în minele de cărbuni. În Siberia mai sunt mulți prizonieri cari nu pot veni acasă.

Pe de altă parte poliția din Berlin n'a mai prelungit biletul de liberă petrecere, ce era să facă? La Moscova nu se putea întoarce, în Berlin nu putea rămânea, la mine nu putea veni, deoarece nu primise viza de intrare a guvernului turc.

Atunci a recurs la gestul funest de s'a sinucis.

Trotzky mai afirmă că a fost scos din Danemarca de poliția daneză, care voia să fie pe plac lui Stalin, ai cărui agenți îl urmăreau pretutindeni. Stalin a căutat să se răsbune și pe fiica cea mai mică a lui Trotzky, care trăia la Moscova, fiind greu bolnavă.

O scrisoare trimisă de Trotzky fiicei sale, a fost reținută de bolșevicii 70 de zile și apoi a fost trimisă la destinație, după ce fiica lui a murit.

Acestea ar fi pe scurt suferințele de altcum destul de dureroase ale familiei Trotzky cari însă, nici pe departe nu se aseamănă, cu torturile cauzate la mulțimea oamenilor nevinovați de acest fost tartor al bolșevicilor. Acest terorist, care își merită soarta, se plânge fără a-se gândi, la răul de sânge vărsat din trupurile oamenilor fără de nici o vină din cauza lui. Sângele acestora, strigă răsbunare la cer, care nu întârzie, căci cerul faptele criminale nu le lasă, nici pe acest pămant, nepedepsite.

Trotzky a semănat vânt și acuma eulege furtună. E numai la începutul furtunii. Ce o să fie mai târziu? Din viața acestui om, fără Dumnezeu, care a dus la ruină o țară întreagă, se desprind multe învățături, între cari cea mai de căpetenie e: încunjurând cu bărbăție ispitele, cari încontinuu te însoțesc, să faci fapte bune, cari și dacă în viața aceasta nu se vor răsplăti, de către oamenii nerecunoscători, în viața viitoare o să primim recunoștință veșnică, de la Atotputernicul Dumnezeu, care fiind prea drept, nu rămâne nimănui dator cu nimica.

Sabin Voln
preot rom. unit

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Iată numerii apăruiți până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți),

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noi**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine, când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceta fiecare creștin, pentrucă numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

De vânzare o casă

în Str. Avram Iancu No. 23,
datorie ipotecară Banca „Patria”
200.000 (se primește libel). A se
interesa la D-nul

(151) 2-3

PAUL VESELI

Bilanțul

Cooperativei Școlii Comerciale Superioare gr.-cat. de băeți din Blaj

Incheiat în ziua de 15 Iunie 1933

Activ		Pasiv	
Conturi de valori		Conturi de fond	
Cassa	1698.—	Capital	5750.—
Mărfuri	543 — 2241.—	Conturi de rezultate	
Conturi de persoane		Profit și Pierdere	861.— 6611.—
Asociați	4370.— 4370.—		
	6611.—		6611.—
Conturi de profit și pierdere			
Cheltuieli generale	242.— 242.—	Rezultatul vânzării mărfurilor	1103.— 1103.—
Profit net	861.—		
	1103.—		1103.—

Blaj la 15 Iunie 1933.

Directorul școlii,
ss IULIU MAIOR

Profesor conducător,
ss. Alexandru Pol

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Victor P. Vida, cl. IV. secretar
ss. Fodor Ioan, cl. IV. casier
ss. Oliver T. Coroianu, cl. IV. magaziner
ss. Cristea H. cl. III.
ss. Hegedús Alex. cl. II.
ss. Cantor Nic. cl. I.

Verificat și constatat exactitatea.

CONSILIUL DE CENSORI:

ss. Simion S. Florea, cl. IV.
ss. Iacob Ghircoiaș, cl. IV.
ss. Sevastian Gologan, cl. IV.

Cărți de învățătură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului”:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3.—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace . 10.—

Blajul istoric în licoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor . 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhierii și cărturarii cei mari ai Blajului 8.—

Copil în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu . 2.—

Cărlig vînde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5.—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8.—

Cartea Crallor sau cântecele Irozilor la Nașterea Domnului . 10.—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer se separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.
Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj